

Verslag van ons rondje Maas-Moezel-Rijn in 2017.

Ongeveer 1600 km lang en samen met Theo & Tine (Bege 950 Joker) en Eric & Rita (Bege Patrouille 1050 Nehalennia).

Dit verslag start in Namen. Toen bedacht dat de Ipad naast het reguliere logboek een mooi middel voor dit verslag is. Dan kunnen zowel Cobi als ik zaken invullen.

Namen zijn wij in 5 dagen naar toe gevaren. Dat kan alleen als je dagen vaart en dat hebben wij ook gedaan.

De eerste dag van Broekhorn naar Wijk bij Duustede via AR kanaal (12 uur)

De volgende dag door naar Aarle-Rixtel langs de Zuid Willemsvaart(10 uur)

Daarna door naar Wessem waar de Joker en Nehalennia op ons lagen te wachten. (7 uur). Beiden waren na een Bege weekend in Ijsselmonde ook via de Bergse Maas en ZW vaart naar Wessem gevaren. Gezamenlijk zijn we de Volgende dag naar Maastricht gevaren. Hier eerst 91 liter diesel getankt en onze vrijwel lege watertank gevuld. Vervolgens overnacht in het Bassin ipv bij de Servaesbrug. Daar lag het vanwege het schitterende weer en lange hemelvaart weekend al vol.

Maastricht- Amay: Besloten om Luik voorbij te varen (28 km) We wilden met zoveel km voor de boeg voortgang maken. Het bedachte overnachtingsplekje bleek niets, doorgevaren naar mooie aanlegplaats vlakbij Amay. Stoeltjes bij elkaar op de kant en in de schaduw gezellig lekker koel drinken genoten. Cobi toverde daar lekkere hapjes uit de koelkast bij. s' Avonds bij Theo 5 putsen water uit de boot gepompt. Dat zat er (volgende dag alles droog) nog in sinds waterladen in Broekhorn. Ons noodpompje was een uitkomst.

Amay-Namur: s' Morgens weer met onweer vertrokken. Weldra knapte het en weer hadden we een schitterende vaardag. Het schutten in de sluizen d' Ivoz-Ramet, d' Ampsin-Neuville, d'Andenne-Seilles en Grands Malades vlakbij Namen verliep soepel. In Namen bij port de plaisance Jambes bleek plaats zat. Het aanleggen verliep heel wat makkelijker als de vorige keer. Nu stond er misschien maar 0,5 km stroom. s' Avonds hebben we in dezelfde brasserie als vorige keer lekker gegeten met zijn zessen. Deze keer maar net als Eric margret canard (eendenborst) genomen. Dat smaakt prima. Daarna nog een ijsje toe.

Namur - Dinant: 25 km, 6 sluizen. s' Morgens bleek Eric de sep-key (€20,- borg)pas na 11 uur pas in te kunnen leveren. Niet handig als je op tijd wil vertrekken, maar gezien eerdere ervaringen hier niet verbazingwekkend. Stroom gebruiken we niet meer sinds de zonnepanelen, maar de sep-key was noodzakelijk om te kunnen douchen. Nog wel even de watertank volgemaakt. Daarna op pad, bij sluis la Plante een beroeps van 90 meter voor, bij sluis Tailfer onnodig moeten wachten op grote afvarende cruiseboot. De sluizen Riviere, Hun, Houx en ecluse Dinant verliepen soepel. Je vaart hier echt door een schitterende omgeving. Cobi filmt met de Panasonic en ik fotografeer met de Lumix en de telefoon. 15.20 uur lagen we vast aan de mooie passantensteiger van Dinant. Daarna lekker wat kouds gedronken op de Nehalennia. Vanavond willen we even naar Dinant en een ijsje eten. Morgen willen we (nog 20 km) door naar de Franse grens. Vanavond kijken we gezamenlijk even naar de planning voor morgen. Bij de sluizen doet Rita die goed Frans spreekt de communicatie. Dat is heel plezierig, vooral als de sluismeester in rap Frans antwoord of aanwijzingen geeft.

Dinant-Vireux-Wallerand (35 km) 6 sluizen en 1 tunnel.

De Maas varen door de Belgische Ardennen naar de Franse grens is heel mooi. We genieten van indrukwekkende walle kanten. Na 3 sluizen (ecluse Anseremme, 2.2 mtr omhoog, ecluse Waulsort 2.4 mtr omhoog, ecluse Hastiere 2.9 mtr omhoog) komen we bij de 1e Franse sluis. Hier bij sluis 59 des Quatres Cheminees gaan we weer 3 meter omhoog. Ook kopen we hier een vignet bij de VNF om door Frankrijk te kunnen varen voor 30 dagen a € 111,-. Alles verloopt dankzij de taalkundige hulp van Eric & Rita soepel. We worden overigens uiterst vriendelijk geholpen. Ook krijgen we hier bedieningskastjes om de automatisch werkende sluizen in werking te kunnen stellen vanaf de boot. Vervolgens gaan we onderweg naar Givet. Daar krijgen we direct na ecluse 58 een tunnel van 650 meter lang, 6,5 mtr breed en 4,3 mtr hoog. Deze is niet verlicht, dus breedstraler voor gewelfverlichting op het voordek en een schijnwerper voor vooruit schijnen. De doortocht door de tunnel is een belevenis en verloopt prima. Bij de uitgang kom je weer bij een bediende sluis. Dat is de laatste, vanaf dan zijn de sluizen onbemand. Dit is ecluse 58 des Trois Fontanes. Het verval is 3,3 mtr. Onze landvasten worden netjes met haken aangepakt en bovenop de muur om de bolder gelegd.

Vervolgens gaan we op weg naar onze automatisch werkende sluis. Deze zijn in Frankrijk 47 x 5,7 meter (paste precies een spits in)

Ecluse de Ham-sur-Meuse had gelijk een verval van 3,2 meter. De werking gaat als volgt:

150 meter voor de sluis staat op de wal op een paal een kastje.

Als je vlakbij bent druk je de groene knop op het zendkastje in.

Op de wal gaat op de kast een flitslamp aan en op de sluis krijg je een groene naast de al brandende rode lamp.

Vervolgens schut de sluis jouw kant op (voor ons dus altijd de lage kant, wij zijn immers opvarend. Dat leegschutten zie je aan de hoeveelheid water dat door de deuren rinketten naar buiten stroomt.

Als de sluis beneden gesloten is gaan de deuren open en krijg je alleen groen

Licht en kun je invaren.

Wij passen 9,5 (Joker), 9,7 (Maritiem) & 10,5 (Nehalennia) met zijn 3en in de sluis.

Afmeren moet degelijk gebeuren en als dat klaar is beweegt de boot bij de bedieningsstang de blauwe stang naar boven.

Nu sluiten de beneden deuren, daarna worden de rinketten in de bovendeur gefaseerd geopend.

Dat is maar goed ook, het water komt evengoed met veel geweld naar binnen.

Onze eerste automatische sluis was een leerzame. Vaak moet er iemand via de slustrap die groen is begroeid naar boven. Boven op de sluismuur kun je wel of geen handgrepen aantreffen!!!! Goed voor jezelf zorgen is dus het devies. Bolders staan ook niet altijd op de verwachte of juiste plaats. Evengoed genieten we van onze trip. Elkaar even helpen in de sluis hoort daar vanzelfsprekend bij.

Deze dag voer de Joker voorop en lag dus ook voorin de sluis. De 2e dag was dat de Nehalennia en de volgende dag wij (Maritiem).

Vervolgens passeerden we ecluse de Mouyon (1,6 mtr) en kwamen aan in Vireux-Wallerand waar wij vlak voor een dot van een sleepbootje van 11 meter kwamen te liggen. De bemanning bleek alleraardigst en hebben ons uitgebreid hun Anna laten zien. € 5,- havengeld met gratis prima douches kun je je ook geen buil aanvallen.

Trajekt Vireux-Wallerand - Laifour: 35 km 6 sluizen en 1 tunnel.

Om 9 uur vertrokken met wederom zeer mooi weer. Deze keer de Nehalennia op kop.

In deze omgeving is varen over de Maas ronduit indrukwekkend. Aan weerszijden rijzen flinke rotswanden begroeid met bomen op. Zeer veel tinten groen met daartussen vaak solitaire huizen, een weg en vaak ook de spoorlijn. Achtereenvolgens passerden we ecluse 55 Montigny-sur-Meuse (2,55 mtr), ecluse 54 de Fepin (2,12 mtr), ecluse 53 de Vanne-Alcorps (2,14 mtr), ecluse 52 l' Uf (2,25 mtr), ecluse 51 de Saint Joseph 2,62 mtr en ecluse 50 de Revin (verval 4,16 mtr)

Omdat deze voor de tunnel de Revin ligt is deze bemand, en werden ook hier onze landvasten aangepakt. De tunnel is 200 meter lang.

Slechts 1,5 km na de tunnel kwamen we bij ecluse d'Orzy (49 en verval 1,7 mtr)

Daarna volgde ecluse 48 des Dames de Meuse (3,1 mtr).

Kort daarna om 15.15 arriveerden we in Laifour. We hadden een mooie ligplaats langs de Meuse met een indrukwekkende bergwand aan de overkant. Laifour bleek een slaperig Frans stadje. Wel nog aan het eind van de middag 1 van de dames beklommen (uit de hand gelopen dorps bezichtiging). s' Avonds kwam een mevrouw vragen of we brood wilden de andere dag, dat wilden wij wel une baquette en deux croissants) Ook hebben we nog een Zwitsers echtpaar die op weg waren naar Basel met hun Smelne 11,40 geholpen om PC Navigo aan de praat te krijgen. Eric haalde via internet de drivers voor de GPS muis op en installeerde die. Ook Zwitsers zijn dan zo blij als blik bleek. De 3 musketiers moesten op de foto.

Einde deel 1 Het volgende komt als er weer Wifi is.

2017-06-01. Er bleek wel wifi, maar zoals vaker op jachthavens werkte dit niet.

Deel 2

Trajekt Laifour - Charleville-Mézières (6 sluizen) en ongeveer 34 km.

Onze Zwitsers vertrokken te laat zodat wij ook maar wat later vertrokken. Vandaag was het de beurt aan de Maritiem om op kop te varen en de sluis te activeren. De Joker had als 2e boot de taak om de schutting via de stang in te schakelen als iedereen vast lag. Onze 1e ecluse al na 1 km was nr 47 de la commune Laifour met een verval van 2,1 mtr. Alles verliep prima. Hier kon je door het geringe verval ook je landvasten nog vanaf de boot om de bolder gooien.

Vervolgens onderweg naar de volgende. De oevers waren nog steeds indrukwekkend en het was schitterend weer om te varen.

De 2e ecluse was nr 46 de Deville met een verval van 3,3 mtr. Cobi moest via de trap met de achterste landvast naar boven. Over SB zijde zat voorin op de goede hoogte nl een oog. Schutten ging goed, maar zo nu en dan praten de landvasten wel tegen je. Bij het openen van de deuren ging de sb deur halverwege niet verder. Dat betekende dat uitvaren niet ging. Kijkend bleek er precies een stok klem te zitten.

Bij de hoge deur lag een lange stalen pikhaak omdat dit kennelijk vaker gebeurd. Gelukkig was het een zware haak want ik moest een aantal keren flink beuken naar boven om de stok los te krijgen. Vervolgens ging de hydraulisch bediende deur direkt verder met openen. Met gezwinde spoed haak met stok ertussen vandaan en door Cobi de flinke stok op de kant getild. We konden weer verder.

De 3e ecluse was nr 45 de Levrezy met een verval van 2,4 mtr die we probleemloos passeren. Ecluse nummer 44 de Joigny-sur-Meuse levert een tegenligger. Het blijkt de Jason, een op 1,9 mtr geladen (250 ton) Nederlandse 38 meter spits. Het is het eerste vrachtschip dat we

tegenkomen op de Franse Maas. Bij het verlaten van de sluis roept de schipper ons op op kanaal 10. Hij wil sb op sb passeren zodat hij in het diepe gedeelte blijft. Uiteraard honoreren we dat. 10 minuten later horen we Leo van de sleepboot Anna met hem praten over de marifoon. Die zit kennelijk niet ver achter ons. Na het passeren van ecluse Montcy (43 en een verval van 1,75 mtr arriveren we even na 3 uur in Charleville-Mézières. Het blijkt een ruime jachthaven waar het niet druk is. Voor € 10,50 liggen we hier een nacht. 's Avonds lopen we nog even naar het plein in C-M waar we wat drinken. Morgen gaan we de stad verder verkennen en naar de basiliek. Er wordt wel zeer warm weer met kans op buien opgegeven, maar we zien wel.

2 juni Bezoek Charleville-Mézières.

Na de koffie om 10.30 uur op de Joker zijn we gaan lopen. Het blijkt een mooie en typisch Franse stad met veel mooie oude gebouwen. On 1604 is begonnen met de bouw van een vierkant plein met symmetrische gebouwen er omheen en ook allemaal rechte straten die echt haaks op het plein staan ernaartoe. Dat was zeer vooruitstrevend in die tijd. We hebben ook de basiliek bezocht die na een bombardement in 1944 volledig hersteld is. Er zijn toen door Paul Allemaal nieuw ontworpen nieuwe glas in lood ramen ingezet. Moderner dus maar evengoed erg mooi. Na dit bezoek even geschuld want het regende inmiddels en toen de stad verder verkend. Deze bevat zeer veel en gevarieerde winkeltjes. Ook lekker buiten wat gegeten zodat het vanavond aan boord simpel houden. Bij terugkomst op de boot (17.10 uur) was het 34 gr/C. Logboek verder ingevuld en dit verslag bijgewerkt tot vandaag. Onderweg maar ook vandaag maak ik foto's en filmt Cobi. Als er minder weer dagen komen werk ik dat bij op de laptop. Nu ga ik nog even proberen of verzenden van dit bericht in het havengebouw wel werkt.